

Debreceni Ítéltábla

Gf.IV.30.234/2025/6.

A Debreceni Ítéltábla a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (FÉL CÍME., ügyintéző: dr. Csendes Gyula kamarai jogtanácsos) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME) felperesnek – a dr. Balogh Zoltán Tibor ügyvéd (FÉL CÍME) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME) alperes ellen vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2025. május 20-án meghozott 25.G.40.224/2024/9. számú ítélete ellen a felperes 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15 000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy 48 000 (Negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam visel.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A TÁRSASÁG NEVE (a továbbiakban: adós) a Miskolci Törvényszék .../2006. számon vette nyilvántartásba. A bírósági nyilvántartás adatai szerint 2016. április 28-tól 2022. július 8-ig az adós önálló és általános képviseleti joggal rendelkező törvényes képviselője az alperes volt. Az adós a 2015. évtől kezdődően nem tett eleget a beszámoló-készítési és letétbe helyezési kötelezettségének. Erre is figyelemmel az adóssal szemben a 2022. évben végelszámolási eljárás, 2023. szeptember 12-i kezdő időponttal pedig felszámolási eljárás indult. A felszámolási eljárásban a felperes 709 005 Ft hitelezői igényt jelentett be, amit a felszámoló nyilvántartásba vett. Az alperes a felszámolóval nem vette fel a kapcsolatot, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 31. §-ában előírt kötelezettségeit pedig nem teljesítette. A felszámoló 2024. március 30-án készített egyszerűsített zárójelentése szerint a felperes hitelezői igényének kielégítésére nem áll rendelkezésre fedezet.

[2] A felperes a 2024. április 23-án benyújtott keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezését követően a vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el és

ezáltal a felszámolási eljárásban bejelentett 709 005 Ft követelésének a teljes mértékben történő kielégítése meghiúsulhat. A keresetét a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének második fordulatra alapította és abban a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésében meghatározott bizonyítási szabály alkalmazását kérte arra hivatkozással, hogy a felszámoló által készített zárójelentés szerint az alperes nem teljesítette a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban előírt feladatait, továbbá a 2015. évet követően nem tett eleget az éves beszámoló letétbe helyezésére és közzétételére irányuló kötelezettségének sem. Az adós fenyegető fizetéseképtelenségének kezdő időpontját 2017. augusztus 29. napjában határozta meg, mert ekkor indult vele szemben adóvégrehajtás.

[3] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy 2016. elején lemondott a vezetői tisztségéről, a lemondást pedig közölte az alapítói jogok gyakorlására kijelölt B.L.-val is, amelynek bizonyítására tanúként kérte meghallgatni a volt élettársát, J.K.-t, valamint B.L.-t. Előadta továbbá, hogy az írásban megtett lemondó nyilatkozatának sorsáról nincs tudomása, mint ahogy arról sem, hogy az miért azt miért nem nyújtották be a nyilvántartást vezető bírósághoz, ennek azonban nincs jelentősége, mert a vezetői tisztsége a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:25. § (1) bekezdés d) pontja, valamint a 3:25. § (3)-(4) bekezdései alapján az alapítói jogok gyakorlására kijelölt személyhez intézett lemondó nyilatkozata folytán – a nyilvántartás tartalmától függetlenül – megszűnt.

[4] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 60 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 36 000 Ft kereseti illeték az állam terhéen marad. A határozatának indokolása szerint az alperes ellenkérelmére tekintettel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az alperes az adós vezető tisztségviselője volt-e a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben. Ennek során az alperes indítványára tanúként hallgatta meg J.K.-t és B.L.-t, az ő tanúvallomásaik alapján pedig bizonyítottanak fogadta el az alperesnek azt az állítását, hogy 2016. elején az alapítói jogok gyakorlására kijelölt személyhez címzett – és számára át is adott – egyoldalú nyilatkozattal lemondott a vezető tisztségviselői megbízatásáról. A lemondás a Ptk. 3:25. § (4) bekezdése alapján a bejelentéstől számított 60. napon hatályossá vált, ezáltal az alperes vezetői tisztsége a 2016. évben, vagyis több mint három évvel a felszámolás kezdete előtt megszűnt. Erre tekintettel az alperes a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján indított perben nem rendelkezett passzív perbeli legitimációval, amelyet nem érintett az a tény, hogy e változást nem vezették át a civil szervezetek nyilvántartásán, az ugyanis csupán deklaratív hatályú.

[5] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet kereset szerinti megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az alperes csupán állította, de nem bizonyította, hogy 2016. elején lemondott a vezetői tisztségéről és a lemondását az adós alapítójával (alapítói jogok gyakorlójával) is közölte. A lemondást írásban kellett volna megtennie, írásbeli lemondó nyilatkozatot azonban nem csatolt és a lemondását egyéb okirattal sem támasztotta alá. Az okirati bizonyítás hiányosságát a perben meghallgatott tanúk vallomásai sem pótolták. J.K. ugyanis – a saját előadása szerint – nem volt alapítója vagy tisztségviselője az adósnak, ezért a hozzá intézett lemondás „alap esetben is érvénytelen és semmis”, azt pedig a tanú nem igazolta, hogy a lemondás érvényesen megtörtént. Erre nem volt alkalmas a másik tanú: B.L. vallomása sem, hiszen a két tanú egymásnak ellentmondóan nyilatkozott a lemondás időpontjáról, az ugyanis J.K. szerint 2016 januárjában, B.L. szerint viszont csak 3-4 hónappal később történt meg. A bírósági nyilvántartás adatai szintén nem támasztották alá az alperes

állításait, mert az alperes képviseleti jogát 2016. április 28-án vették nyilvántartásba, vagyis olyan időpontban, amikor – a saját állítása szerint – már lemondott a vezetői tisztségéről. A nyilvántartást vezető bíróság .../47. számú végzésének indokolása szerint az alperes 2021 májusában az adós kurátoraként tett nyilatkozatot, ami ugyancsak cáfolja azt, hogy már 2016-ban lemondott a vezetői tisztségéről. Erre tekintettel az alperes – az írásbeli lemondó nyilatkozat csatolása nélkül – nem igazolta a lemondás szabályszerűségét, ezért szükségtelen volt annak vizsgálata, hogy az ténylegesen megtörtént-e, így a keresete megalapozott.

[6] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes fellebbezése a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére irányul, amelyre jelen esetben nincs lehetőség, mert az elsőfokú bíróság a felek tényállításait és a bizonyítékokat egyenként és összességében is helytállóan értékelte, ezért nem követett el mérlegelési hibát. A BDT2024.4822. szám alatt közzétett eseti döntéssel egyezően állapította meg azt is, hogy a civil szervezetek nyilvántartása csupán deklaratív hatályú.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelemre észrevételt tett, amelyben fenntartotta és részben megismételte a fellebbezésében előadott érveit.

[8] Az ítéltábla a felperes fellebbezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 376. §-a alapján – az (1) bekezdésben foglalt feltételek hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el, amelynek során nem lépte át a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátait, mivel nem észlelt olyan – a fellebbezésben nem hivatkozott – eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést, amely erre okot adott volna [Pp. 370. § (2)-(4) bekezdései]. Ezért kizárólag abban foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezésben megjelölt okok miatt jogszabálysértően utasította-e el a keresetet arra hivatkozással, hogy az alperes vezetői tisztsége a 2016. évben lemondás folytán megszűnt. Ennek eredményeként a fellebbezést alaptalannak találta.

[9] Abban nem volt vita a felek között, hogy a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény (a továbbiakban: Cnytv.) 86. § (1) bekezdése alapján közhitelesnek minősülő bírósági nyilvántartás adatai szerint az alperes 2016. április 28-tól 2022. július 8-ig az adós vezető tisztségviselője volt. Ez azonban nem képezte akadályát annak, hogy az alperes ezen adat valótlanúságára hivatkozzon, mivel a közhiteles nyilvántartás adataival szemben is helye van ellenbizonyításnak (BDT2002.4542.). Ennek lehetőségét a felperes maga sem vitatta, de az volt az álláspontja, hogy az alperes által állított lemondást igazoló okirat hiányában sem a lemondás szabályossága, sem annak tényleges megtörténte nem vizsgálható. Ez az érvelés azonban téves. Önmagában abból ugyanis, hogy az alperes az írásbeli lemondó nyilatkozatát nem tudta becsatolni, még nem következik az, hogy a közhiteles nyilvántartás adataival szembeni ellenbizonyítása sikertelen volt, hiszen a Pp. szabad bizonyítási rendszere miatt nem volt elzárva attól, hogy egyéb módon igazolhassa a lemondó nyilatkozatának írásbafoglalását és azt, hogy e nyilatkozatot átadta az alapítói jogok gyakorlójának.

[10] E bizonyítási kötelezettségének pedig az alperes eleget tett, mert – a felperes fellebbezési érvelésével ellentétben – J.K. és B.L. tanúvallomásai teljes mértékben alátámasztották az állításait. J.K. tanú ugyanis – az elsőfokú ítélet indokolásának [41]

bekezdésével egyezően – nemcsak azt igazolta, hogy az alperes elmondta neki: lemond a vezetői tisztségéről, hanem azt is, hogy a lemondását – szóban és írásban – közölte az alapítói jogokat gyakorló B.L.-val is (9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldala). Erre tekintettel alaptalan a felperesnek az a fellebbezési hivatkozása, hogy a J.K.-hoz intézett alperesi lemondás „érvénytelen és semmis”. B.L., mint az alapító jogok gyakorlója pedig a tanúvallomásában szintén megerősítette, hogy az alperes írásban lemondott a vezetői tisztségéről és az ezt tartalmazó okiratot átadta neki (9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldala).

[11] Az a körülmény, hogy a tanúk a lemondás időpontját nem egyezően, hanem néhány hónap eltéréssel jelölték meg, a vallomásaik bizonyító erejét érdemben nem befolyásolta, mivel nem életszerűtlen az, hogy közel kilenc év távlatából nem pontosan emlékeztek vissza minden részletre. Abban a tekintetben ugyanakkor egyezően nyilatkoztak, hogy a lemondás már 2016-ban megtörtént, amelyet – a fellebbezési érveléssel szemben – a Miskolci Törvényszék .../47. számú végzése és az abban foglalt ügyészi feljegyzés is megerősített. Eszerint ugyanis az alperes 2021 májusában nem az adós kurátoraként tett nyilatkozatot, hanem azt közölte az ügyészség megkeresésére, hogy már 2016-ban lemondott a vezetői tisztségéről és „az ezzel kapcsolatos hivatalos okiratok el is készültek, azonban ezek mégsem kerültek benyújtásra a Miskolci Törvényszék felé”. A .../47. számú végzés és az abban hivatkozott ügyészi feljegyzés tehát – a fellebbezési érvelésével ellentétben – nem a felperes, hanem az alperes által előadottakat támasztotta alá, mivel abból ténszerűen azt lehetett megállapítani, hogy az alperes már 2021-ben is arra hivatkozott, hogy 2016-ban lemondott a vezetői tisztségéről és csupán ennek a bírósági nyilvántartáson való átvezetése maradt el. Mivel ez teljes mértékben megegyezett J.K. és B.L. évekkel később megtett tanúvallomásaival, az elsőfokú bíróság nem okszerűtlenül, hanem épp ellenkezőleg: a bizonyítékok logikus és okszerű mérlegelése alapján jutott arra a következtetésre, hogy az alperes vezetői tisztsége a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évnél korábban megszűnt, ezért jogszerűen utasította el a Cstv. 33/A. §-a alapján előterjesztett keresetet.

[12] A kifejtett okok miatt az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[13] A felperes fellebbezése eredménytelen maradt, ezért a jogi képviselője jogtanácsosi munkadíjából származó saját másodfokú perköltségét a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján maga köteles viselni.

[14] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíját – öt óra időráfordítás megjelölésével – a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: rÜkr.) 3. § (3) bekezdésére utalással számította fel. A Kúria Polgári Kollégiumának 2025. február 25-i tanácselnöki értekezletén elfogadott jogértelmezésre is figyelemmel azonban a jelen másodfokú eljárásban a perköltségként figyelembe vehető ügyvédi munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) alapján kellett megállapítani, mivel a felperes a fellebbezését (a másodfokú eljárást megindító beadványát) az Ükr. hatályba lépése után terjesztette elő [Ükr. 7. §]. Bár a jogszabály téves megjelölése nem képezte akadályát annak, hogy az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is pervesztes felperest kötelezze az alperes által felszámított ügyvédi munkadíj megfizetésére, annak mértékét csupán olyan összegben határozhatta meg,

amelyet az alperes a hatálytalan jogszabályra hivatkozással felszámított. Ezért az ítéltábla az alperesnek járó másodfokú ügyvédi munkadíj összegét – öt óra időráfordítás figyelembevételével – az Ükr. 3. § (2) bekezdése alapján járó 70 000 Ft helyett az rÜkr. 3. § (3) és (5) bekezdései alapján 15 000 Ft-ban határozta meg, hiszen csupán ennyit számított fel, ennél többet tehát nem ítélt meg neki [Pp. 82. § (3) bekezdése].

[15] A felperes személyes illetékmentessége folytán a meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Debrecen, 2025. december 2.

Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos s.k. előadó bíró, Szilágyiné dr. Karsai Andrea s.k. bíró